

Šahovsko prijateljstvo

Kako bi mogli igrati ako se ne razumiju?

Olivia Kitterman

(Temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u Njemačkoj.

»S vjetlost sunca obasjava me!«* Matvii je pjevao.

S njim su pjevali njegova mama i brat Tymofii. Bio je mrak ispred prozora automobila. No pjesma je pomogla da se sve čini malo svjetlijim.

Bilo je to zastrašujuće vrijeme za Matvija i njegovu obitelj. Selili su se u Njemačku jer njihov dom više nije bio siguran. Putovali su dva dana i sada su skoro stigli. Biskup ovdje u Njemačkoj vozio ih je do mjesta gdje će ostati.

Matviju je bilo dragو što im je Nebeski Otac pomoćao da sigurno stignu do Njemačke. No tata mu je nedostajao. Morao je ostati u njihovoј zemlji zbog rata. Matvii se jako brinuo za njega.

Biskup je parkirao automobil ispred kuće.

»Dobro došli u moј dom.«

Matvii je zgradio torbu i pošao za svojom obitelji unutra. Bilo je tiho. Biskupova je obitelj sigurno već otišla spavati.

»Možete ostati u Matsovoj i u Loreinoj sobi dok ste ovdje«, rekao je biskup.

»Čekaj«, rekla je mama. »Ne moraju ustupiti svoje sobe nama.«

Biskup se nasmiješio. »Oni to rado rade. Želimo da se osjećate ugodno.«

Mama je kimnula. »Hvala vam.«

Ujutro su Matvii i Tymofii otišli u kuhinju na doručak. Biskup je sjedio za stolom s dječakom i djevojčicom. Nisu izgledali puno stariji od Matvija.

»Ovo su moja djeca Mats i Lore«, rekao je biskup.

»Drago mi je«, rekao je Tymofii.

Mats i Lore izgledali su malo zbumjeno.

»Oni ne govore vašim jezikom«, rekao je biskup.

»Ali siguran sam da ćete biti dobri prijatelji.«

Matvii se namrštilo. Kako bi mogli biti prijatelji ako ne mogu razgovarati jedni s drugima? Osjećao se kao da je nestalo sunce o kojem je sinoć pjevao.

Nakon što su jeli, Mats i Lore pokazali su im sobu za igru. Dvoje mlađe djece igralo se s nekim igračkama. Matvii je pretpostavio da su to Matsov i Lorein mlađi brat i sestra.

Mats je nešto rekao. Zvučalo je poput pitanja, ali Matvii nije znao što je rekao. Mats je sjeo i otvorio kutiju s kartama. Razvrstao ih je na hrpe. Zatim su on i Lore uzeli svoje karte. Matvii je želio igrati. Ali nije znao kako!

Mats je položio kartu i pogledao Matvija. Ponovno je nešto rekao.

Matvii je htio plakati. Nije želio živjeti u Njemačkoj ako ne može razumjeti nikoga.

Lore je rekla nešto Matsu, a zatim otrčala do ormara. Vratila se i postavila novu igru na pod.

Matvii je znao ovu igru. Drveni komadi izgledali su poput onih koje je imao kod kuće. Bio je to šah! Satima je igrao šah s tatom. Matvii je sretno kimnuo. Znao je kako se igra ovo.

Lore se široko nasmiješila i počela postavljati figure. Matvii je pomaknuo svog pješaka za dva polja i promatrao kako Lore pomiče svog skakača. Zatim je Matvii pomaknuo svog lovca na Loreinog skakača. On i Tymofii klicali su. Lore je ispuštila frustrirani zvuk, ali se smiješila.

Dugo su igrali. Uskoro su se počeli smijati. Nisu razumjeli riječi jedni drugih, ali i dalje su se zabavljali.

Tijekom sljedećih nekoliko tjedana pronašli su druge igre koje su svi znali. Igrali su nogomet vani s drugom njemačkom djecom. Matvii je također naučio nekoliko riječi na njemačkom jeziku. Ponekad je činio pogreške, no nastavio je pokušavati.

Matviju su još uvijek nedostajali njegov otac i njegov dom. Ali bio je zahvalan što mu je Nebeski Otac pomogao steći nove prijatelje. ●

